

كهوتن ... وريا مهعروف

ئەم ل ناو ئىفلاسكى خنكەندەردا دژين، ئىفلاس ل دواى ئىفلاس، ژيان پەككەوتە بوو خەرىكە ل كەوتنى ئەبەدى نەزىك دەبينەو، بەها ئىنسانىيەتەكان ھەواش ھەواش نامەندە تەنەت وشی شادی و گوزارشتى باش و ئىنسانىيەتەش خەرىكە ل فەرھەرەنگدا دكەونە غیا بەو.

ھەموو ھەرەكەتەكان بە ئاراستەى كوشتنى ھەح و ھەرانكەردنى ناخ ئاراستەیان گرتووە، ھەموو ئەو شتەنەى پەویستە لە مرەفدا ھەبن خەرىكە دەتوونەو و لەناو دەچن. خراپەكان ھەگای خەیان گرتووە بەرى پەناگیر، بە ئەوێ ھەست بەخەمان بەكەین خەرىكە دەبینە گیاندارەكى مەترسیدار، ھەندە مەترسیدار ھەناسەدان و ئارامى دەشەوین. ئەوێ ھەیە دووبارەبوونەو ھەیەكى خەفەتبارانەى ھەچە، ئەم ژینگەى ناچار بە كەدەو ھەگەلەكت دەكات كە چەتەخەشە و وێژدان ئازاردەرە، وێژدان سەرپەشك نە لە ئەنجامدانى كەدەو و فەرمان دەركەردن، ئەو كارانەى وێژدان و ناخى تە ئاسوودەدەكەن ژینگەى گشتى ھەتەدەكاتەو و دژىتە، ئەوێ ژینگەى گشتیش دەبەو تە ناتەو لەھەردوو باردا تە ئازار دەچەژى، لە چوارچەو ھەیەكى ژەنگاوى نراوى خەرىكە ژەنگ دەگاتە سەر دت.

خەیانەت و لادان و تاوان خەرىكە دەبەتە مەدە، مەدەىكى بریقەدار و چەگای فەخر، شكەندەبوو تە و زەیفەىكى ئارامكەرەو.

بە ئەوێ بە گەمژە نەبەینرەیت دەبەت لە ھەوێ خەت لادەى، خەت خودى خەت بەشكەننى لەناخەو - لە ھەوێ وێژدان و ئارەزووەكانت لادەى، ھەرچەندەى بىر لە جوانى و باشیەكان دەكەیتەو ھەست دەكەیت خەت فریو دەدەیت ھەنچ بە خەسار دەمەنیتەو، دەگەیتە ئەو بەواى نەفرەت لە ھەموو شتەك بەكەیت بەكەیتە ئەو گشتیە ناشیرنەو بەچیتە ناو ئەو زەلکاوە ئاراستەكراوێ كە تیایدا بوون لەخەتت دادەبەندەت و شوناسەكى دیکەت پەدەدات و بزرەت دەكات.

ھەموو ئەو دەرمانەى ھەمانە مەژووێكى كەن و لە مەژینەیان ھەبە جگە ل وێ چارەسەرەنەكراون، لە فەرمانەكى نوێدا خەیان نمایش كەدووە و بەسەرپەكدا كەكەبوون و ھەمیشە بەبەردەوامى دەرەى نوێشمان بە زیاد دەبەت، وەك ھەگایەكى پەرزەشت لای لانادەین و مشورەكى ناخەین، چاوەنەى كەوتنى ئەبەدى دەكەین و لەبەینچوونى جوانیەكان ھا تەوین و بوو تەشتەكى ئاسایى و سادە و لاوەكى. ئەمە خەمان خەمى خەمان نە ئومەدەمان لەسەر خەك ھەچنەو، دەمانەو كەسەك بەتەیان ھەزەك

له ده ره وهی خـمان هموو شتـکمان بـ باش بکات و به سه رمانیدا
بسه پـنـت.

ماوینـتـوـ چونکـ وزـیـکی گـورـی خـ لـگـلی دانمان هـیـ، هـزـکی
گـورـی اهمال کردنمان هـیـ.

ئـمه گـوره یـی مـرـف ده خـینه ژـر پـرسـیاره وه هموو تیـر و
ئایه ته کانمان پووچه کـرده وه، لـره هـزی ئینسانی به جـرـک لاوازه که
توانای ئاراسته کردنی هیچی نیه، پـوهـری باشی و خراپی بزربووه،
لـره له مـه مـله که ته پـه اگـه نـده یـه دا چـه و سـا نـده وه یـه کـلا که ره وه یـه،
چونکه ئه و شته ی به سه رتدا ده سه پـنـرـت ئه وه باشتـرینه له لایان.
دواجار سه رده نـینه وه به بـ ئه وه ی به هیچ شتـک بگه یـن...